

Szerkesztőségi iroda:

R-Szombat, Losonci-utca 24.
sz. Ide intézendő a lap szellemi
részét érdeklő minden közle-
mény és levelezés.

Bérmentetlen levelek nem fo-
gadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASARNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonci-utca 24.
sz. Rábely Miklós könyvnyom-
dájában. — Ide intézendők a
kiadóhivatalt illető előfizetési
pénz-, hirdetés-, nyilvántér-
és felszámolások.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos posztor tér-
fogata . . . . . 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás
után . . . . . 30 kr.

Nyilvántér:

Egy sor . . . . . 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonci-utca 24. sz., nemkülönböztetve minden hazai postahivatal. Az előfizetések legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Karácsony ünnepén.

Isten hozott ismét kedves vendég! Nem jöttél üres kézzel, hoztál sokféle ajándékokat. A családok életében felrészítetted az örömet, a szülők keblében újabb lökést adtál a szeretetnek; a szegényeknek, árváknak hoztál egy napot, a melyen ők is örülhetnek; az öregeknek egy boldog estét, a mikor ők is gyermekek lesznek újra a gyermekek között. Jövedeled sok szívet megmozdított, sok bánatot sepegt el az utból, sok család felett nyitotta meg az eget, s a jótékonyság angyalai sok helyen alá szállottak a földre a nyomorral küzdők vigasztalására és sok helyen zendült meg ősi erejében az angyali üdvözlés: dicsőség magasságban az Istennek, béke és földön és az emberekhez jóakarattal!

... A Jézus életének történetírója egy sötét éj kellő közepébe helyezi a kis Jézus születésének ünnepét. Szent éj, dicső éj! Te hoztad az emberiségnek a legszebb karácsonyi ajándékot, a megváltás és üdvösség zálogát, a testvérváltást, te szülted azt a fényes csillagot, melynek ragyogása először keletet világítá be, azután utat tört magának az apostolok segítségével tengereken, sziklás bérceken, pogány oltárokon át nyugat felé, s míg amott csak egyes pásztortűzek jelzik a Krisztus evangéliumának világosságát, addig itt nyugaton meghonosodott, a cultura alapvető dogmájává leve, a mely körül egymás után képződnek a humanizmus melegegyái, s ez által emelgetnek gátakat ama rettenetes forradalom elé, a mely a kommunizmus, socialdemokratizmus, és már-már nagy mérvet öltött rajongás és kifeczegetett elmélet harezosai részéről felforgatással fenyeget minden létező társadalmi, erkölcsi jogrendet. Üdvözlégy, dicső éjszaka! te hoztad az emberiségnek az első megváltást, te fogod elhozni a második megváltás socialis olaját is ebben a társadalmi zűrzavarban, midőn a létért való küzdelem embertelen harezra ingerel testvért testvér ellen.

T Á R C Z A.

Naplómból.

— A t. hölgyek kegyes figyelmébe. —

Porlepte könyv, sárgulnak lapjai, a betűk is alig olvashatók... előttem mégis érdekes könyv.

Naplóm ez, melybe annyi sokat bejegyzék mindabból, a mi egykor érdekelte tőled keblem; emlékeim, gondolataim, tapasztalataim, eszméim és minden ott van lerakva, a mit egykor kedves és szépnek találtam! Ide jegyzém be azon szép gondolatokat és eszméket, a melyek legjobban megragadták lelkeimet.

Találhatni is benne a legrealistikusabb dolgoktól a legideálisabb eszmékig mindent; valót és valótlan, életet és költészetet, szerelmet és csalódást, reményt és reménytelenséget, hitet és megnyugvást, Istent és királyt, szóval mindent, de mindent... az imáig!

A nőkről sokat írtam, szépet és jót mindig, de az igazat sem szoktam elhallgatni. — A lányok érdekeltek mindenkor; de a szép asszonyok voltak bálványképei lelkemnek. — A „szép asszony“ és „szép leány“ között nagy különbséget fedeztem fel; mert sokféle megpróbáltatásokon megy át a „szép leány“ addig, míg „szép asszony“ válik belőle. — Sok szép leányból válnék szép asszony, de ha nem lehet az asszonynya; sok szép leány hervad el örömei nélkül, mert szenvedélye felemész minden életkedvet, vidorságot és játszi örömeiket.

Sok szép leány elhervad... letarlódik... öreggő lesz, de asszony soha sem lehet!

A szív szerelme tárgyát soha sem lelto meg, s így boldoggá sem lehetett.

Sokan vannak a leányok között, a kik pártában maradtak, a kiket senki sem boldogít, a kik senkinek napjaivá, öngyalaivá nem lehetnek, a kiknek élete rideg, örömtelen! Sok leány van, a ki nem megy férjhez, pedig szerelme, szíve férj után vágy!

Feltehetjük tehát a problematikus nagy kérdést:

„Miért nem mennek férjhez a leányok?“

Naplómban ezen kérdésre egy igen érdekes és talpraesett felelet van feljegyezve, a mit egy Dorottya nevű pártában maradt vén leány írt. — Ide iktatom egész terjedelmében, mert van benne szellem, igazság és tanulság.

* * *

... Lehetne-e megfelelőbb képet adni a karácsonynak, lehetne-e alkalmasabb alapszint találni hozzá, mint a sötét éjszakát? Hiszen valóságban is olyan volt az emberiség állapota: sötétség borította a földet és homályosság a népeket (Ezsaiás). Az Istennek kérdése, az üdvösség utáni vágy akkor is foglalkoztatta a kedélyeket, de az ez irányban tett tapogatózás nem volt megnyugtató, mert nem volt az Isten lényegének és az ember eszméjének megfelelő. Egyik oldalon ott jártak-keltek Olympius istenei emberi ábrázásban, belevonatva az emberi lépelet által a földi gyönyörök és szenvedélyek, erkölcs-eszményi tartalom nélkül, csak arra szánva, hogy az embernek dözsölő társai legyenek. Ily istenbit nem elégítette ki a műveltség magaslatán álló görög bölcsészetet. „Egy az Isten!“ ez a kiáltás már ellebbent a bölcsészek ajkán, de az Isten-szobrok még mindig állottak. Nagy vihar kellett hozzá, hogy elseperje őket és ez a vihar ott támadt a karácsony éjszakáján a bethlehemi mezők felett... A Jézus bölcsőjének másik oldalán ott állott a monizmus a maga műszenteskedésével, az üdv kizárólagos birtokában, lenézőleg tekintve mindenkire, a ki körén kívül esett. Hitének központja már az egy Isten, a Jahve vala, de annak szeméből haragvó villámok löveltek a föld gyermekeire, s az ember, hogy e villámokat kikerülje, a bójt, engesztelő-áldozat tömjénfüstjébe menekült. Az üdv után sóvárgó lélek nem volt egyéb, mint egy lelánczolt Prometheus, a ki élő szoborként nézi, mint tépik szívet a bűnérzet saskeselyűi, de nem tehet a maga megmentésére semmit sem, kétségbeesve kiált fel: „örök, meddig tart még az éjszaka? kiesoda szabadít meg engem a halál testéből?“

Bizony-bizony, méltán kiáltották azok a pásztortok: „menjünk el mind Bethlehemig!“ A bölcsék méltán viszik az ajándékot! Az öreg Simeon, az öskor kapuzárója méltán kiált fel: „Uram bocsájtad

„Sokat gondolkoztam e kérdés fölött. — Sok év telt bele, míg az embereket figyelemmel kísérve, annyi tapasztalatot szereztem, hogy sikerült magamnak feleletet adni. Főleg pedig azért kerestem e kérdésre oly szorgalmasan a feleletet, mert mi tőrés-tagadás magam is pártában maradt — korahaladt — véu hajadon vagyok.

Mosolyogtam nem régen egy ifjú leánykán, kinek arczát rózsás pir futotta el, midőn operajki közül kiskiltott: „ugy tudok haragudui az özvegy asszonyokra, mind elhódítják a lányoktól a nősülendő férfiakat!“ — De ez nem ok; mert hisz azon bájos és kedves özvegyek is lányok voltak és férjhez mentek! — De nem ok az sem, hogy a nősülendő férfi elborzad a női fényezés láttára és nem vállalkozik kérőül. — Nagyon jól tudják ezt a férfiak, hogy ha a nő szeret, feledi a világ összes dicsőségét és fényét férje egyetlen hátlás tekinteteért. — Lemond a nő mindendről, mielőbb őt a hü világi fényhez vonzotta, egy szeretetteljes éleleért feláldozza életűvét. Ne féljenek tehát fényűző női nőül venni, ha ez önként nyújtja szívet és kezét s találnak is olyat, ki önöket igazán szeretve, minden áldozatra kész.

Szégyen volna, ha egy férfi nem érezne magában annyi szellemet, annyi szívóságot, melylyel magának egy élettársat szerezzen; szégyen volna, ha nem birna kifejtetni annyi férfias lelkiert s képességet, hogy a nyert élettársat vezetni és boldogítani tudja!

Hogy a férfi merjen nősülni, első és főfeltétel önmagában rejlik; ha ő megkímélte egészségét, hogy képes legyen egy család támasza lenni, tud és akar dolgozni, hogy családjának kenyeret adhasson; ha felfogja a férfi társadalmi kötelességeit, s tesz úgy, mint ember tenni hivatva van; ha ezt mind felgondolva mégis vonakodik, vajjon nem gyávasága-e ez?

Könnyű mondani, de hol találunk jó nőt? hol van olyan, kiben a megkivántató tulajdonok összpontosítva legyenek? Itt rejlik az ok, a miért nem mennek férjhez a leányok! Nevelni kell a nőt arra, a mire a teremtés által hivatva van!

De hát nem adnak-e most a nőknek nagyszerű nevelést? Tanítják számtanra, plus, minus, a, b, c, ismert és ismeretlen mennyiségek rengeteg, borzalmas műveleteire! — Bárcsak megmagyaráznák nekik azt is, hogy ha a férfi a családot azt mondja: kétszer kettő négy, hát belássák teljes megnyugvással, hogy úgy van!

el szolgálát békével, új világ, új élet alakul immár a Jézus bölcsője körül!“ Ezsaiás méltán kiáltott bele az emberiség kellő közepébe: „kelj fel, világosodjál, mert eljött a te világosságod és az ur dicsősége rajtad feltámadott...“ Hiszen Jézus volt az, a ki visszahelyezte az embert eredeti joga és méltóságába, ő hozta alá az eget a földre, ő mutatta ki az üdvösségre vezető biztos utat. Egy az Isten, ez volt az ő jelszava is, és ez az Isten lélek, de míg a régi kor, a harag és bosszu, általában az emberi szenvedélyek vonásait festette ábrázatára, addig ő letörülte a komor vonásokat, s helyére tette a kegyelet és a szeretet, mintegy ezt írta az égre: az Isten atya, az Isten szeretet! Az ember ábrázatáról letörülte a rabszolgaság bélyegét, s azt írta utlevélre: te Istennek fia, egyéniséged, akaratod szabad birtokosa vagy! Míg az erkölcsi törvény korlátai között maradsz, szabadságod biztosítva van. „Semmi kárhóztatásuk nincsen azoknak, a kik a Krisztus Jézusban vannak.“ A régi zárkózottság, osztálykülönbség helyére lépett az egyenlőség nagy elve, a mely már sok válaszfalat ledöntött eddig is, s a melynek még sok előítéletet, elfogultságot kell leküzdenie ezután is. Aztán a keresztyénség folyvást ott tartja kezét a szegények és szomorkodók szíve dobogása felett, ezt kiáltja feljök; „boldogok a szegények, mert övék a mennyeknek országa! Boldogok a kik sirnak, mert ők megvigasztaltatnak!“

Nem azért, hogy a szegénységet és a szomorúságot dicsőítse, hanem hogy egy fényugárt küldjön azokra, a kik elhagyatva állanak, s kifejezze azt a megdönthetetlen igazságot, hogy mennél kevésbé van valaki a világba elmerülve, annál közelebb van az éghez, és ki ne ismerné el, mily magasra van becsülve az ember értéke a tökély végtelen utját kijelölő ama célban: „legyetek tökéletesek, mint a ti mennyi atyátok tökéletesek!“ A mit pedig

Tanítják nyelvtanra és nyelvekre, megmagyarázzák nekik, hogy ha nőül kér, mint feleljen magyarul: „igen“-t, németül: „ja“-t, olaszul: „si“-t, francziául: „vui“-t, angolul: „jes“-t. — Oh! bár azt az ékes nyelvtant és nyelvet is tanítanák a nőnek, hogy mikor a férfi, a férj egy nyelven beszél, akkor csevegő, édes ajkai hallgassanak mélyen... igen mélyen!

Tanítják vegytanra; elősorolják mi a hidrogén, nitrogén, oxigén, phosphor, plumbum stb. A levegőben éleny, kőnony, szénsav van és így tovább. — Be jó volna, ha arra a vegytanra is megtanítanák, mennyi lisztet, zsirt és tejet vegyítsen, hogy annak a becsületes, munkás férjnek jóízű ételt birjon főzni.

Nem tanítják-e mértanra is? Megmondják, hogy a legkisebb alapképzet a pont, mi a vonal, mi a sík? rajzolnak a síkon, a papírlapon kört, s más mértani ábrát és műveletet. — Mondják meg nekik a poutról azt is, hogy mint a legparányibb pont kezdete minden rajznak, úgy az életben a legparányibb kicsinysegen fordul meg a nő, a férj, a család, a nemzet és az emberiség boldogsága. Tanítsák meg, hogyan méltányolja a kicsinyt, hogyan értsen meg egy szót, egy tekintetet, a mit a férj akar, s akkor tudni fogja a belső élet titkait. Említsék meg neki, hogy a nőre nézve legfontosabb kör, melyre gondját fordítsa: a család kör.

Tanítják természettanra; előadják a testek tulajdonságait, a tűneményeket, a villanyt, a delejt stb. — Milyen jó volna figyelmeztetni azon tűneményre őket, hogy egyedül a kifogyhatatlan jóság az, melylyel a nő a férfit magához fűzheti, a jóság hatalom, mely széppé tesz; ha nem versenyezhet is velünk az, kivel sorsunk összefűzött; tekintsük a jóság tükrén, s türethetőnek találjuk; a jóság megszépíti k's világunkat is.

Tanítják embertanra; természetrajzilag elősorolva az emberi alak csontvázának részeit, az izmokat, beszélnek a vér működéséről, megnevezve magyar és latin neveiket. — Csak arra is emlékeztetnek a hölgyeket, hogy a dús, hullámos haj ritkul, őszül, a gyöngyör-fogak kihullnak, az üde arc elhervad, a sugárzó csillagszempár mélyen beárnyékolódik, a harmatfinom bőrt majd megbarázdálják az élet bajai, s a varázs szép külsőt, melyen kívül nem minden nő törekszik magasabb szépre, majd elsepi róluk a kéréltetlen idő, akkor nem volnának a nők hiuk, elbizakodottak, tetszavgyók és fényűzők.

legelőször kell vala említenem. Krisztus volt az, a ki az egész földi légkört tömjénfüsttel, a szeretet édes illatával töltötte be; ezzel kötötte a földet az éghez; ez töltötte ki azt a nagy űrt a mely a véges és végtelen között fennáll. A szeretet édes illata oszlatja el hova-tovább a nemzetek, osztályok, felekezetek közötti gyűlölséget. Ez építette a hajléktalanoknak kör- és menházakat, az árváknak, lelenyeknek szeretetházakat. A felebaráti szeretet van hivatva az elvesztett paradicsomot visszavinni az emberiségnek.

Legyen tehát üdvözölve ismét a sötét éjszaka, a mely ily nagy fényességet hozott az emberiség lelki világába! Mi pedig, midőn már az éjszaka világsággá leve, a szeretet napja ragyogjon be minden házba, s a hol sok az öröm, a hol a boldogságnak feleslege van, onnan vigyen magával socialis olajat, morzsulékot a nyomor viskóiba karácsonyi-ajándékkul, hogy kopogtasson be mindenüve ez ünnep áldó, megszentelő hatása, hogy a szegények is tuljanak örülni a ma született Jézusnak, a ki a könyörület által lerontja a jölét és nyomor közötti érzékapukat, s a felebaráti szeretet melege által boldog karácsonyt nyújt az elhagyatottaknak is.

„Diesőség magasságban az Istennek!”

Ruszkai Gyula.

Karácsonyi szünidő.

„Munka után édes a nyugalom” mondja a magyar példabeszéd, s valóban ki ne örövendene, midőn hosszas munkálkodása után levetheti annak gondjait, s megpihenhet. — A gyermek, a ki egész éven keresztül az iskola falai közt szívja magába a tudományt; az ifju, ki czéljának elérése végett övétől távol tartózkodik, a férfi — ki egész éven keresztül családja fentartásáról gondoskodik, alig várnak egy-egy ünnepet, mely nekik munka helyett nyugalom, foglalkozás helyett szórakozást nyújtson.

Nagy ünnepünk van most is, a megváltó születésének szent ünnepét jöljük, ünnepi színt öltött az egész világ, a harangok megszólalnak, intve a hívőket a templomba meuetelre, hogy az orgona fenséges hangján, a hívők ajtatos éneke és a lelki pásztor erkölcsi szónoklata mellett kiki feledvén a munka és fáradság gondjait, hálával gondoljon a mindenhatóra, a ki megadta a munka után a szünetet, a fáradság után a pihenést.

Az iskolákban, még pedig ugy az alsó- és közép- valamint a felső tanintézetekben is szünetelnek, kiadták a szünidőt, hogy a gyermekek és ifjak e szent ünnepet otthon, szüleik körében boldogban eltölthessék, hogy a tanulás fáradságait kipihenve, a szünet után újult erővel fogjanak a munkához; — képzeltet-e nagyobb öröm, mint azon gyermeké, a ki egész éven át idegen kézben kapja a kenyeret, hogy most az édes anyja kezéből nyeri azt bizálgó szavak kísérletében, — van-e nagyobb boldogság annál, mint midőn az ifju, ki folytonosan övétől távol, czélja elérésén fáradozik, s most kedves családja körében töltve az ünnepet, a gondokat egy időre lerazhatja magáról.

Szünetel mindenki, még a képviselőház is be van zárva, a képviselők, a kik egész éven keresztül a haza sorsa felett vitatkoznak, — a mult héten a kereskedelmi palota többköltségeire vonatkozó törvényjavaslattal befejezte az évi munkáját, elszéledtek, haza ment kiki, hogy egy időre levétvén válláról a haza gondjait, esendés családjá körében pihenje ki a zajt és munkát, s hogy a hovatya legyen az ünnepek alatt boldog családapa.

Szünet, mely szípen hangzik ez azoknak fülében, a kik azt élvezhetik, ide vajjon azon szerencsétlenek, a kik

Tanítják nevelést tanra s több más tudományra, melyből megéljen, ha el nem vennék; melyből öltözködjen, hogy hódítson, melyből pénzét keressen, hogy mint pénzkereső nőt jobban elvegyék. — Mondják el nekik azt is a nevelésben, hogy neveljék gyermekeiket gondnal, rendesen, tisztán, türelemmel és szeretettel!

Tanítják most a nőket sok szép, mindenféle tanra, zenére is; elmondják nekik azt, hogyan áll elő a dur és moll hang, milyen gyönyörű magyar raphodái vannak Székelynek; milyen egyszerű szalondarabok vannak; mily utóérhetlen szépek Chopin, Mozart, Beethoven művei; megtanítják a classikusok neveire, beszélnek harmoniaról. Nagyszerű! — Csak egy rövid magyarázatot még a harmoniaról, az összhangról, hogy iparkodjék a nő alkalmazkodni, beleolvadni abba a környezetbe, a hova őt sorsa helyezte; ott őrizze meg az összhangot, az a harmonia adja meg a világ legandaltóbb zenéjét.

Még költészet tanra is tanítják a nőket. Mi a jambus, trocheus, palimbachus s a többi verslábak; mi a versszerkezet, saphoi sorok, hexameter stb. — Tanítsák meg az élet legmagasabb költészetére, hogy nincs eszményibb mint egy rendes, tiszta nő, egy tüdő, önfeláldozó kis feleség, egy jó, gondos, szerető édes anya.

Nem tanítják-e a nőket hazai történelem-, egyháztörténelem-, irodalomtörténet- és világtörténetre? — Tanítsák meg, figyeljen az élet apró eseményeire, s kis világára fordítson legnagyobb gondot.

Nem tanítják-e természetrajz-, földrajz- s a jó ég tudja mire nyerne a hölgyek nagy kiképeztetést. — A Mindenható szent nevére! tanítsák őket arra, hogy ne tudjanak semmit (??). Milyen imádásra méltó, elragadó anygal egy leány, egy nő, ha még nem tud semmit. Nem kell félni, megtanítja őt férje; a férj neve, rangja, vagyoni állása és karaktere szerint.

Nevelni kell a nőt az életpályára, s akkor férjhez mennek a leányok!*

A „Napió” feljegyzésnek itt vége szakad; — a második része csak ugy lát napvilágot, ha az első és közlött rész szerényi szórakozást nyújtott a szives olvasónak. gy. s.

egész éven izzadnak és fáradnak, s családjuk fentartására a szükségeseket mégis alig bírják megkeresni, az özvegyek és árvák, kik gyámoltóluktól megfosztva járnak az élet rögös útjain rózsá helyett csak töviseket aratva — oly epedve várják-e a szünetet? Nem, hisz ezeknek a szünet egy-egy elveszett nap, melyen a keresettől elvonatnak.

Elérkezett a megváltó születésének ünnepe, ünnepeljük azt meg a megváltóhoz méltóan, ő parancsolja nekünk, hogy a szegényekről és árvákról gondoskodjunk. — Tekintsünk azokra, kik az ünnepet nem tarthatják meg kényelemben, töröljük le az árvák és szerencsétlenek könnyeit, nyujtsunk segélyt a hol kell és a mennyire lehet. — Ha ezt megtesszük, azon gondolatban, hogy a megváltó hirdett tanait követve jöt tettünk, azon tudatban, hogy másoknak kellemes ünnepet szereztünk, s azzal, hogy a szegények imái minket áldva szállnak a magasba, — pihenésre térhetünk mi is s fátadalmunk után a szünet alatt mily jól esik majd tapasztalunk, hogy „munka után édes a nyugalom!”

S-r.

Megyebizottsági közgyűlés.

A megyei bizottság e hó 18-án tartotta negyedévi ülését Fáy Gusztáv főispán elnöklete alatt. — Első tárgyat képezte a közigazgatási bizottságból, az állandó és központi választmányból, valamint a többi megyei bizottságokból ez év végével kilépendő tagok helyeinek választás útján való betöltése. Az e czélból kiküldött szavazatszedő bizottságba megválasztottak: Bornemisza István elnöklete alatt Szabó György, Hámos László és Szentmiklóssy István. A szavazás már folyamatban volt, midőn Szentiványi Árpád felszóllalt az ellen, hogy a gyűlésen a volt tagok névjegyzékével mellett új névjegyzékek is terjesztetnek, mihez többen hozzászóltak, mígsem a fő- és alispán nyilatkozatai a felszóllalót megnyugtatták. Erre meg Hevessy Bertalan figyelmeztette a bizottságot, hogy mivel a szavazatszedőkről jegyzék nem vezetettik, a szavazás eredményéhez könnyen férhet kétség, mit is a bizottság helyeselve, a szavazás újból kezdetet, s a bizottságok következőkép alakítottak meg:

1. A közigazgatási bizottság tagjai: Mihalik Dezső, Hevessy Bertalan, Bornemisza István, Okolicsányi Gáspár, Máriássy Andor.

2. A központi választmány tagjai: Csider Károly, Fáy Barna, Szentiványi Árpád, Hanvay Zoltán, Szentiványi Miklós, Gömör János, Sárközy Gyula, Szontagh Pál, Radvánszky Károly, Fáy László, Sebők Pál, Kishonthy Gyula, Ujházy Lajos, Máriássy Andor, Hevessy Bertalan, Szabó György, dr. Szabó Samu, Szentmiklóssy Sándor, Tornallyay Zoltán, Hámos László, Hámos Antal, Kubinyi Manó, Bornemisza István, Marton János, Dapsy Vilmos, Dráskóczy László, Fáy István, Máriássy Barna.

3. Az állandó választmány tagjai: Latinák Rudolf, Csider Károly, Hanvay Zoltán, id. Hevessy Sándor, Gömör János, Hevessy Bertalan, Gal János, dr. Markó Sándor, Hámos László, Radvánszky Károly, ifj. Hevessy Sándor, Fáy István, Gömör János, Sebők Pál, Szontagh Pál, Czeikus István, Fáy László, Fáy Viktor, Szentiványi Árpád, Szentmiklóssy Aladár Hámos Antal, Máriássy Andor, Dapsy Vilmos, Szontagh József, Farkas Abrahám, Mihalik Dezső, Tornallyay Árpád, Bornemisza István, Fáy Barna, Sárközy Gyula, Terhes Pál, Szentmiklóssy Sándor, Dráskóczy László, Török János, Dobozy István, Okolicsányi Gáspár, Marton János, Szentmiklóssy István, Szentmiklóssy Béla, Hevessy Benedek.

4. A bírói bizottságba: Id. Hevessy Sándor, Szentiványi Árpád, Fáy László, Hevessy Bertalan, Hámos László.

5. Igazoló bizottság: Máriássy Andor elnöklete alatt Fáy Barna, Bornemisza István, Tornallyay Zoltán, Szentmiklóssy István, Hámos Zoltán, Madarassy Dezső.

Az alszámvévei állomás rendszeresítését helyben hagyja a belügyministerium, de a kért segédlevéltárnoki állomás rendszeresítését nem engedélyezte, hanem felhívta a megyei bizottságot, hogy ezen teendők végzésére a lajstromozót alkalmazza. Mivel az a nagy ügyvitel miatt lehetetlen, a segédlevéltárnoki állás rendszeresítése ügyében új felterjesztés tételik.

A Tiszolcz község vagyonkezelésének megvizsgálására kiküldött bizottság jelenté, hogy 10-én volt a helyszíni s konstatació, hogy 5 év lefolyása alatt 8857 frt 73 kr. községi vagyon fordított folyó kiadásra felsőbb jóváhagyás nélkül. Minek alapján utasított Tiszolcz község, hogy 1882-ik évtől kezdve évi számadásait terjessze be a költségvetésekkül, hogy a képviselőtestület netalan törvényellenes határozatait az előjáróság mindenkor a szolgabírónak jelentse be. A képviselőtestület eddigi eljárása rosszalattik s az előjáróság ellen, melynek nagyobb része a jelentés szerint jóhiszeműleg járt el, annak kipuhatólása végett, mely tényezők okozták a szabályellenes vagyon kezelést és az arra vonatkozó törvényellenes határozatok hozatalát, fegyelmi eljárás indítottik. Ennek végeztével lesz eldöntendő az is, hogy a szabályellenesen kiadott 8857 frt 73 krból mi lesz megtérítendő.

A megyei szolgazemélyzet ruházatának szállítására megtartott árverésről szóló jelentés alkalmából kérdés tételik az iránt, vajlon hazai posztból lesz-e a készíttve, mire vonatkozólag a megyei alispán azon megnyugtató feleletet adta, hogy leibiczi posztból lesz a ruházat készíttve.

Dobsinára a második gyógytár felállítását nem találja szükségesnek a bizottság, ellenben a dobsinai jégbarlangnak 12 évre való bérbeadását jóváhagyta.

A klenőzei iskola-alap kihatott, de az egyház által kezelt földbirtokot a megyebizottság községi birtoknak mondja. Mivel annak élvezetere különben is a helybeli felekezeti iskola van feljogosítva addig, míg községi vagy állami iskola nem szerveztetik, tisztí ügyész javaslatára az alispán elnöklete alatt bizottság küldetett ki barátságos egyezség eszközölése czéljából, mely ha sikerre nem vezet, az ügy pörös uton intéztetik el.

Mivel az ajánéskői körorvosi állomás hosszabb időn át nincs betöltve, rimaszécsi járási szolgabíró, tekintettel a fenyegető közegezségügyi viszonyokra, utasított ezen állomás betöltésére jövö évi augusztusig. Hasonlókép betöltendő atöbbi állomás is.

A rimaszombati tüzoltóság szabályrendelete kimondja a szolgálati kötelezettséget 36 éves korig, vagy pedig annak évi 5 frttal való megváltását. Mivel ennek törvényes alapja nincs, a szabályrendelet újbóli tárgyalás végett Rimaszombat városának leküldetett.

Végül megalakítottat a számvizsgáló bizottság, Török

Bilint elnöklete alatt Ujházy Lajos, Groó Vilmos, Terhes Pál, Sárközy Gyula, Farkas Abrahám, Csider Károly és Süteó István tagokból.

ó-s.

Jelentés

a „Gömörmegyei magyar közművelődési egyesület” folyó évi augusztus hó 10-ik napjától maig terjedő működéséről.

Tekintetes igazgató választmány!

Az egyesületünk életében lefolyt közelebbi évnegyedre vonatkozó adatokat van szerencsém következőkben elősorolni:

I. Az egyesület tagjai létszámát és vagyonát illetőleg:

Ujabbán belépett:

5 alapító tag	450 frt — kr.
23 rendes tag (köztük 7 tanító)	160 frt — kr.
37 pártoló tag	11 frt 20 kr.

65 tag . . . . . 621 frt 20 krban meghatározható fizetéssel, s illetőleg kötelezettséggel; ezen összeg — hozzáadva még 186 frt külön adományt — képezi egyuttal a gyűjtés — e helyen ismeretes — 799 frt 20 krnyi újabb eredményét, — mely a közgyűlésnek bejelentett 13223 frt 74 krhoz adatván, a gyűjtés eddigi összegét 14032 frt 94 krbán, — a tagok mai létszámát 2062-ben tünteti fel.

Megjegyzem e helyen, hogy 2 elhunyt alapító tag kötelezettsége — alapszabály szerint — az utódokat terheli; a pártoló tagok közül 75 egén részéről maig sem lett azon összeg meghatározva, melylyel az egylet törekvéseit támogatni kívánják, — elleuben az elhalt reudes és pártoló tagok a fenti számokból kihagyattak.

A központi pénztárnak ez évnegyedben volt

Bevétele	705 frt 24 kr.
Kiadása	311 frt — kr.

Pénztári maradvány . . . . . 394 frt 24 kr. végeredményül megállapítható tehát, hogy a közgyűlés előtt beigazolt 4313 frt 45 kr készpénz vagyon 4707 frt 70 krra emelkedett. — Ez eredmény, t. i. az évnegyedi 705 frt 24 kr. bevétel, látszólag megközelíti ugyan az egész évre előirányzott 3193 frt 46 kr. 1/4 részét, de valójában — ha eltekintünk a 2 új alapító részéről teljesen befizetett 300 frt összegtől, annál kevésbé látszik örvendetesnek, mert 1884., 1885. és 1886. évekről még mindig 1364 frt 40 krnyi tagdíj van hátralékban.

II. A működésre nézve:

Kénytelen vagyok előrebocsájtani, hogy az egyesület központja és vidéki köréi közt az érintkezés általában gyér volt; a központ megkereséseire ritkán és hézagosan érkeznek be azon adatok, melyek a pontos nyilvántartáshoz elkerülhetlenül szükségesek volnának; ez okból lehetetlen e pillanatban tiszta képet nyujtani arról, hogy a vidéki körök által eddig netán beszedett alapító tagdíjak egész-, s a rendes és pártoló tagok díjai 2/3 résznyi összegével együtt mily alapszámra rendelkezés alatt álló készletre támaszkodhatik az egyesület? E tekintetben csak a garami, rozsnói, rimaszombati és csetneki kör képez örvendetes kivételt. Az érintkezés embe hiánya képezi annak okát, hogy a vidéki körök megalakulásáról a központnak csak néhány esetben van tudomása.

E részben a következőket terjeszthetem elő:

1. Az eddig kibocsájtott 639 gyűjtőívöl még künlévő 123 darab bevonása végett a körök megkerestettek, azonban sikertelenül.

2. A kokovai kör megalakult folyó évi augusztus hó 16-án, beküldött jegyzőkönyve a választáson kívül több lényeges intézkedést nem tartalmaz, — épen ilyen a dobsinai kör e hó 15-én történt megalakulásáról szóló jökönyv is.

3. A rozsnói kör részéről bejelentetett, hogy Kaszira távozott elnökének helye Fábian Ferencz ur által lett betöltve. Az ugyaninnen közelebb érkezett jelentés szerint pedig elhatározta a kör, hogy működését Sebespatakra is kiterjeszti, ez okból Sebespatak ide és nem a csetneki körhöz lenne beosztandó; ezenkívül kéri a kör, hogy az általa központi pénztárunkba szállított 116 fr 54 kr. összeg, mint nem tagsági díj ezimen eszközölt gyűjtés eredménye a közgyűlés határozata alapján, neki visszaadassék; pénztára jelenleg 86 frt 01 krral rendelkezik. Egyebekben s különösen az egyesület előtti czél felé törekvést illetőleg örvendetes tudomásul vehető, hogy a kör 8 csoportban, élén ugyanannyi helyi bizottsággal működve, a paesai nyári odovát már ez éven felállította, s fentartását 1887. évre is elhatározta; a nagyveszvérsi odova 1887. évi január 1-ső napján leendő megnyitását biztosította, s alapos reményt nyújt arra nézve, hogy Betlérben tervezett odováját — az egylet nagyobb megterhelése nélkül — megvalósíthatja. Végül a betléri ev. hívek között 30 darab magyar énekes könyvet osztott ki.

4. A csetneki körtől 3 átirat érkezett, mely nemcsak tagjai létszámát, az azoktól beszedett díjak összegét tünteti fel szabatosan, de javaslatot is tartalmaz. részint az ottani odova felállítására, részint a körök működését feltüntető táblázat készítésére vonatkozólag.

5. A garami kör jelentésének adatai két elismerésre méltó tényt igazolnak, nevezetesen, hogy e kör mindenik tagja teljesítette önkényt elvállalt kötelezettségét, s hogy a filléres gyűjtések körül is már szép eredményt tud felmutatni.

6. A rimaszécs-hangonyi kör értesítése szerint ott csak 2 tagnál maradt hátralék; beszedett 26 fr 70 kr. tagsági díjat, azonban ezt egyénekenként részletezni, s 2/3 részben a központi pénztárba szállítani elmulasztotta; ezenkívül alkalmi gyűjtésének eredménye 24 frt 81 kr.

7. A tiszolczai kör jelentéséből különös figyelmet érdemlő az, hogy e kör 2 hetenként, mérsékelt belépti díj mellett, nyilvános felolvasásokat tart, s ezek jövedelmét a szegény iskolás gyermekek gyámoltására fordítja, miben a kör minden tagja lehetőleg közreműködik; az eredményről azonban szakszerű adatokat ezen jelentés sem nyújt. Különben a tiszolczai állami és ipariskola igazgatójának azon kérelmét, hogy a szegény tanuló közt már eddig kiosztott iskolai magyar gyakorló-évek 21 frt 80 krnyi árát egyesületünk térítse meg, s 80 darabnyi újabb szükséglet beszerzését tegye lehetővé — az igazgató választmány figyelmébe ajánlja.

8. A rimaszombati kör választmányának 2 ülésében felvett s bemutatott jegyzőkönyve szerint három állandó bizottságot alakított, melyek az egyesület tagjainak gyűjtését, nyilvános, jövedelmező mulatságok rendezését, s a szegény gyermekek felruházását eszközölni lesznek hivatva. Tagsági díjakul eddig 387 frt 90 krt, s más czimen 28 frt

20 krt, összesen 416 frt 10 krt szedett be, melynek a központi pénztárba szállítandó alapszabály szerinti részét csak ez év zártával, illetőleg pénztári vizsgálatának megejtése után fogja beküldeni.

A központi működés — a jelzett idő alatt — kifélé csupán a közgyűlés határozatainak végrehajtására szorítkozhatott. E határozatok alapján lett a garami körnek 130 frt 90 kr. kifizetve, — a többi utalványozott összegek eddig nem kértetven, rendelkezés alatt állanak. — Továbbá kiegészítetett az egyesület egyszerű leveleinek portomentesége; végül kinyomtatott az egyesület (2000 példányban 141 frt 10 krtba került) értesítője, mely Gömör-Kishont és Jász-nagykun-szolnok megye törvényhatóságának, a hazai rokonegyesületeknek, valamint a tagoknak e hó elején megküldetett.

A társadalmi téren mutatkozó érdeklődés egyesületünk iránt, ugyanezen évnegyed alatt csak egy esetben jelentkezett, és pedig a megyénk főispánja ó méltósága tiszteletére adott táncvizsgálat alkalmából, melynek pénzbeli eredményül a rendezőség 186 frtot adott át pénztárunknak.

Örvendetes eseményül említhetem fel itt, hogy egyesületünket Szász Coburg Fülöp herceg ő kir. felsége és gróf Andrassy Dénes ó méltósága alapító tagul lett belépésével tisztelte meg, azon hathatós közbenjárás folytán, melyet előbbinél Mihalik Dezső-, utóbbinál Erőssy Lajos ur kifejtési szíves volt.

Ezzel érdemleges intézkedésre vár a esetneki ovoda ügyében érkezett előterjesztés, valamint a budapesti magyar iskola-egyesület átirata; utóbbi sürgőssé vált azért, mivel a congressus tárgyaihoz netán fizendő itteni észrevételek, nemkülönbön a kiküldendő képviselők nevei már 1887. évi márczius hó 20. nappig a rendezőséggel közlendők lennének.

A belkezelést illetőleg akadály avagy nehézség elő nem fordult, s a választmányi határozatot nem igénylő beadványok, leginkább tagdíjak befizetésére vonatkozók, elököleg lettek elintézve.

Rimaszombatban, 1886. évi december hó 18-án.

Szabó Lajos, egyesületi titkár.

Levelezés.

Rimabrézó, 1886. decz. 21.

T. szerkesztő ur! Beesés lapja után is sietek megyénk nagyérdemű közönségével, különösen pedig protestans tanúgyünk barátainak tudatni azon örvendetes körülményt, hogy a kishonti ág. hitv. ev. esperesség védszarnyai alatt s jóakaratu buzdításával 1786-ik évben alakult s alapszabályszerűleg szervezett tanítói egyletünk esp. bizottsági közmegeállapodás folytán, az esperesség társelnöksége, egyházaink képviselői, s azon kedves vendégeink jelenlétében, kik hozzáuk jövedenek, hogy az örülökkel együtt örvendjenek, folyó év és hó 28-án Rimabrézón tartandja szervezett voltának s életképességre valló szakadatlan tenykedésének 100 éves jubileumát.

Az ünnepély programját megelőzőleg abban állapodott meg a részletek iránt intézkedni hivatott bizottság, hogy magyar protestans egyházunkban ily tekintélyes tisztes korral ékeskedő egyetlen ezen tanítóegylet 100 éves jubilaris emléke czimén kegyes alapítvány gyűjtéssek tanítói özvegyeinket és árvaikat évente segélyező kebelbeli gyám-pénztárunk számára, — mire nézve az esperesség közpénztára legalább is 25 fttal, — minden egyes egyház pénztára pedig a (leányegyházakkal együtt) legalább is 5—10 fttal jegyeztetett elő, — s alólírott meghatalmazattam, hogy fenti nemes és szent czelra kegyadományokat gyűjtsek vagy gyűjtessenek tanúgyünk ismert barátainál, nevezetesen: a Rimamurányi-Salgótarjáni Vasműrésztvény társaságnál, — az egyházak felügyelőinél, lelkészeinél, tanítóinál, s lehetősebb tagjainál.

Elmondom tehát itt is röviden, de buzgó szível: — Uraim! s nemes pártfogóink! a Magyar baza. nemzet és egyház legszűkebben díjazott, de a nagy felelősséggel járó sok munka mellett, számos nélkülözéssel megküzdni kénytelen napszámossal, a protestans néptanítók özvegyei, s támasz nélkül maradt árvaik nevében kérek . . . esdve kérek: — „Adjatok, — adjatok, — a mit Isten adott!” — kívánom előlegesen is, — legyetek áldva Istentől könyörületes jó szívetekért!

Az ünnepély sorrendje immáron ez:

I. Regeli 9 óra után a kishonti ág. ev. néptanítók kara s egylete tiszteleg az esperességi társelnökségnél s a kir. tanfelügyelőnél.

II. 9 1/2 órákor kezdetül veendi az ünnepélyes templomi istentisztelet mely állani fog egy énekből 2 (tót és magyar nyelven tartott) szent beszédből.

III. Isteni tisztelet után alólírott felolvassa az egylet magyar nyelven kidolgozott történetét, — Kubányi Rudolf kleuzezi tanító s egyleti pénztárnok az özvegyárva társzenztár történetét szintén magyar nyelven, Scholez Adám könyvtárnok az egyleti könyvtára vonatkozó magyar dolgozatát, végül Balásy György ráhói tanító „Kartársaimhoz“ czimzett sikerült költeményét.

IV. Ez alkalomra írott, megbírált, helyeseknek ítélt munkálataikat a szerzők sajátkezüleg vezetendik be egy jubilaris „jegyzőkönyvbe, melyben a templomban elmondott szentbeszéd, valamint az ünnepély leírása, s a kegyes adományozók nevei is megörökítetnek.

V. Az isteni tisztelet off-örtóriummal végződendik, a tanítói özvegyárva gyámoldja javára.

VI. Közébről (megjegyzvén jó szakácsné által főzve) a helybeli fogadóban 1 frt 20 krnyi díj mellett alólírott gondoskodand.

Eddig 100 éves tartamu tanító egyletünk összes pártfogóit s barátait, a jubilaris alkalomra mely tisztelettel meghíván maradtam tisztelettel

id. Farkas József, s. k. tanítóegyleti elnök.

Hirdetmény.

1887. sz. — Melynek ereje mellett városunk lakosai felhiva figyelmeztetnek, hogy a községekre vonatkozó törvény 41. §. értelmében a hat év leteltével kilépendő következő képviselőtestületi rendes és pót-tagok és pedig az

I-ső kerületből: Stolez Márton, Ethey Károly, Kovács Zsigmond, Stelkovics István, póttagok: Dr. Löcherer Tamás, Endrédi István.

II. kerületből: Abonyi János, Kalla Mihály, Abonyi Pál, Soós Ferencz ács, póttagok: Szerényi János, Lévy István,

III. kerületből: Baksay István, Tóth József, Eva János. Széplaky Lajos, póttagok: Ecegegy Ferencz, Király Ferencz helyeinek választás utján betöltése végett határnapul a tek. alispáni hivatal 13745. sz. a. végzésével **december hó 29-ike tüzetett ki.** — Mi azzal hozatik köz tudomásul, hogy a választás három kerületben és pedig az első a községi iskola, második a városháza, harmadik a „Három-Róza“ vendéglő választási helyen tartatik, minden kerület 4 rendes és 2 póttagot választ. A választás reggeli 9 órákor kezdődik, tart estü 4 óráig, mely határidőn tul szavazat el nem fogadtatik. A választás szavazatlapok által történik, melyen egy a rendes, mint póttagul megválasztatni ohajtott a minősége kiteendő. A kiskornak és gondnokság alattiakat a gyám, illetve gondnok, a nagykoru nőket stb. meghatalmazott képviseli a választásnál, máskülönben a jog csak személyesen gyakorolható. Egy személy csak egy meghatalmazást nyerhet, mely a választás előtt legalább egy órával a választási elnöknek bemutatandó, külobben érvénytelen.

A választók kerületenként beosztott névjegyzéke, a választás határnapjáig, a polgármesteri hivatalba megtekinthető.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város képviselő testületének 1886. december hó 22 én tartott közgyűléséből.

Szabó György, polgármester.

Hírek és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Beköszöntött a karácsony ünnepe, mindnyájunk előtt oly kedves és epedve várt ünnep, midőn t. olvasóink lapunkat, — mely szintén az ünnep miatt korábban jelent meg — olvassák, már akkor ünnepi öltözetben várja mindenki a Megváltó születésének idejét. — Midőn tehát e lapukat — mely ez évben az utolsó szám — a t. olvasóközönség kezébe adjuk, egyuttal azon hó kívánságunknak adunk kifejezést, hogy hozza meg az ünnep mindenkinek leghőbb ohajját. — Boldog ünnepeket kívánunk!

Kinevezés. Ó Felsőge — a helybeli kir. törvényszéknél üresedésben volt bírói állásra — Sztaniszlavszky Adolt helybeli kir. alügyészt nevezte ki.

A Rimaszombati-Dalárda a f. évi december hó 30-ára már hirdett dalestélyt a következő — egészen új — műsorral tartja meg: 1. Nagy szózat. 2. Falu végén. Petőfi Sándortól. 3. zenésítette Wusching K. P. 3. Serevad gr. Zichy-től. 4. Népdalok. 5. Imádságom Gaál Ferencztől. 6. Országos bordal Thern K-tól. Közben a Danko testvérek zenekara fog játszani. Az estély eléggé érdekesnek ígérkezik. Azt hisszük, hogy a közönségnek is teszünk szolgálatot, a midőn a fenti dalestélyre felhívjuk a figyelmét, de a dalárda nek is, a mely oly méltónak mutatja magát a közönség nagylelkű pártfogására.

A gömörmezei magyar közművelődési egyesület igazgató választmánya e hó 18-án a rimaszombati megyeházban érdekes ülést tartott. Az ez alkalommal felolvasott s választmányilag jóváhagyott titkári jelentést lapunk mas helyén találják szíves olvasóink, — a jegyzőkönyvet azonban tér szűke miatt most föl nem vehetvén, lapunk közlelbi számában fogjuk közölni, csupán annyit jelezve ezuttal, miszerint a jegyzőkönyv — egykor — arról teend tanúságot, hogy voltak e megyének szívben és nemes tettekben gazdag fiaik, kiknek buzdító példáját, az egyesület hazafias czéljára való tekintetből is, sokan — követhetnek.

Az árvák karácsonyestéje. A helybeli jótékony nőegylet f. hó 19 én tartotta az árvák karácsonyestjét a helybeli kisdudovó intézetben, mely alkalommal az árva gyermekek közt élelmi szerek és ruhaneműek osztattak ki. — Az ünnepélyen az egyleti elnök: Farkas Abrahámné, alelnök: Raisz Miksáné, és az igazgató: Abonyi Jánosné urhölgyek s több választmányi tag vettek részt, a megnyitás után Mészáros Balint r. cath. plebános mondott igen szép s lelelemelő beszédet, gyönyörűen fejtegetvén az egylet nemes és hasznos czélját, intvén egyszersmind a gyermekeket a jötevéik iránti háklra és szeretetre, mely szónoklat általános megihatottságot keltett, ugy, hogy minden jelenlétűnek ószinte könnyük gyűlték szemébe, ezután az árvák nevében Csizi István kis gyermek köszönte meg az általános szeretetet, melylyel a jótékony egylet minden évben az árvákat elhalmozza. — Az egylet 25 árvájának karácsonyfájára adakoztak: Farkas Abrahámné 24 drb kalács és 5 frt. Raisz Miksáné ruhanemű és 1 frt. Samarjai Jánosné 24 drb. mákos kalács, fa, dió. Baksay Istvánné 1 frt. Molnár Lajosné 1 frt. Beliczky Viktorne 1 frt Dapsy Józsefné 1 frt. Holló Dénesné 1 frt. Paczek Mórné 1 frt. Süteő Istvánné 1 frt. Gasko Károlyné 50 kr. Gellman Sámuelné 1 frt. Kiszely Malvin 50 kr. Benkovics Pálné 50 kr. Medvezky Sándorné 1 frt. Groó Vilmosné ruhanemű és 1 frt. Baksay Józsefné 1 frt. Beliczay Lászlóné egy téli fejkendő és 1 frt. Fejes Istvánné 40 kr. Hudoba Samuné 1 frt. Jánosdeák Andrásné 1 frt. Richter Dánielné 2 frt. Kriston Lászlóné 1 frt. Liska Józsefné ruhanemű 2 kilo méz és 1 frt. Marton Rudolfiné 1 frt. Lichtein Adolfné 1 frt. Rásky Bertáné 1 frt. Pongrácz Pálné 1 frt. Szabó Samuné 1 frt. Törköly Józsefné 50 kr. Káposztás Józsefné 50 kr. Kern Adolfné 1 frt. Nagy Ferenczné 50 kr. Szabó Görgyné 50 kr. Stelkovics Istvánné 1 frt. Tóth Józsefné 1 frt. Széplaky Lajosné 1 frt. Nyerkes Zsuzsó 50 kr. Vozary Györgyné 1 frt. Bodor Istvánné 50 kr. Kovács Rubini Antónia 50 kr. Szontagh Károlyné 1 frt. Trajtler Istvánné 1 frt. Bernáth Gyuláné 1 frt. Abonyi Jánosné 1 frt. Bornemisza Lászlóné ruhára való. alma és dió. Madarassy Dezsőné mézeskalács és gyertyácskák. Kemény Bertalanné ruhanemű és dió. Fülöp Béné 2 kilo méz. Özv. Malatinszky Ferenczné 8 pár uj harisnya. Káposztás Józsefné ruhára való Miskolezy Istvánné sütemény. Rakottyai Dániel sütemény. Soós-Gyulai Hermin ruhanemű. Soós Miklós né ruhanemű. Kézpénzben összesen begyűlt 43 frt 40 kr, melyért az adakozók fogadják a nőegylet ószinte köszönetét.

Megörült pánszláv igazgató. Hurbán János, a 48-iki pánszláv mozgalom egyik vezére, kinek viselt dolgait a felvidék ismeri s egy sajtópörben tárgyalta is volt, megörült. — Örült eszmének volt bajnoka mindig, így az újabb állapot csak folytatása a réginek, bár — hisszük — szolidebb alakban.

Kirabolt népbank. A losonezi népbank pénztárát hihetetlen furtanggal és vakmerőséggel rabolták ki e hó 20-ára virradóra. — A tettesek még nappal felbujtak az emeleti helyiségbe, hol senki sem lakik, s éjjel a pénztárba nyomul-

tak, s a Wertheim-szekrény zárait kifűrésztették s 10 drb ezrest emeltek el, ott hagyván a zálogba helyezett értéktárgyakat s részvényeket. Az igazgatóság 600 frt jutalmat tűzött ki a tettesek kézrekerítőjének díjazására.

Ujévi üdvözlétek megváltása. Ujévi üdvözlétek megváltása czimén a nőegylet alapítókének gyarapítása czéljából szívesek voltak beküldeni Abonyi Jánosné igazgatónőhöz: Farkas Abrahámné egyleti elnökő 1 frt. Raisz Miksáné alelnökő 1 frt. Madarassy Dezsőné 1 frt. Szabó Samuné 1 frt. Dr. Szabó Samu 1 frt. Madarassy Dezső 1 frt. Farkas Abrahám 1 frt. Dr. Marikovszky István 1 frt. Bornemisza Lászlóné 1 frt. Ujházy Lajos 1 frt. Összeg 10 frt.

Farkastörténet. De nem olyan, mint a milyent az újságok minden télen százával hoznak megtalált véres eszmákkal és ködmöndarabokkal, melyekből az éhes farkas kifalta a szerencsétlen utasokat. Itt meglőtt farkasról van szó, melyet e napokban ifj. Várady Lajos szilicezi lakos egy jól irányzott lövéssel terített le. — Várady nyulászni ment ki kopójával; egyszer csak a kopó erősen hajtani kezd, de nem nyulra. A vadász azonban utána ment, midőn nemsokára vonítani hallja kutyáját. Ekkor meggyorsítja lépéseit, s nem messze szörnyü látvány tárul szemei elé. Egy hatalmas ordas volt előtte néhány lépésnyire, mely a már szétépett kopó hullájával játszadozott. Váradynak azért nem szállt inába a bátorság, felemelte fegyverét s egy lövésre éleltenül feküdt előtte a vérengző fenevad. Persze nagy volt a diadal, és tán az áldomás is. (R. H.)

Közzgazdaszat.

Az öt millió forintnyi teljesen befizetett részvénytökevel 1881-ben Bécsben megalakult és ez idő óta Ausztriában működő s a legjobb hírnévnek örvendő „Bécsi biztosító társaság“ és „Bécsi élet- és járadék- biztosító intézet“ eddigi üzletkört a Magyar korona országra is kiterjeszteni ohajtván, e czélból Budapesten egy magyarországi fiók igazgatóságot állított fel, melynek vezetésére Tisza László orsz. képviselő urat igazgatóul, Agoston József urat pedig — ki e téren 20 even át mint az „Első magyar általános biztosító társaság“ tisztviselője működött — vezér titkárul nyerte meg.

A magyarországi fiókigazgatóság csakhamar meg is kezdette, és pedig teljes erélylyel és tapintattal, a főügynökségek szervezését és örömmel jelenthetjük, hogy ezek vezetésével a legtekintélyesebb és legmegbízhatóbb egyéneket bizta meg; ugy mint értesülünk: a miskolezi főügynökség — melyhez Gömörmeze tartozik — vezetőjévé Török Aladár titkár ur nevezetett ki.

Ezen tekintélyes tökével rendelkező biztosítási társaság tudunkal a lehető legelőnyösebb díjtételek mellett lép sorompóba a versenytársulakokkal, s a menyiben vezetőinek ismert jó nevei is már kellő garantiát nyújtanak arra nézve, hogy bekövetkező szerencsétlenség esetén, a károk gyorsan, pontosan és igazságosan fognak rendeztetni, bizton hisszük, hogy ezen hazánkban, bár még csak kezdő vállalat, csakhamar tekintélyes üzletkört fog teremteni és a nagy közönség bizalmát teljes mérvben ki fogja érdemelni Rimaszombati kerületi ügynöke a társaságnak Diekmann Armin jó hírnévvel bíró kereskedő.

Felelős szerkesztő: RÁBELY MIKLÓS.

Magán-hirdetések.

Alkalmi ajándékul

ajánlom:

legujabb diszmű-cikkeimet,

ugymint: virág-, cukor-, óratartók, liqueur-garnitúrák, albumok, fehér és színes levélpapír, kocsolya stb. — Továbbá nagy választékban levő

gyermekjátékaimat,

valamint

csemege- és Petheő-féle pezsgő-boraimat

s általában

fűszer- s vegyes-áruimat

a legjutányosabb árak mellett.

Rimaszombat, 1886. december hó.

2-2 TIBÉLY S. A.

7000. sz. Hirdetmény.

A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **tornallyai takarékpénztár** végrehajtatonak **özv. Székely Józsefné** végrehajtást szenuedő elleni 100 frt tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Horka község határában fekvő, a horkai 22. szíjkyönyvben foglalt ingatlanokból özv. Székely Józsefné 1/6 rész jutalékára 298 frt. a horkai 10. szíjkyben foglalt birtokból Székely Józsefné 3/8 rész jutalékára 484 frt, a horkai 102. szíjkyben foglalt ingatlanokból Székely Józsefné tulajdonához tartozó felerészére 168 frt, a horkai 161. szíjkyben foglalt ingatlanból Székely József 1/6 részére 593 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi január hó 10-ik napján délelőt 10 órákor Horka községben, a községi bíró hazánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. — Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserának 10%-át, vagyis a horkai 22. szíjkyben jegyzett birtokra 29 frt 80 krt, a 10. szíjkybeni birtokra 48 frt 40 krt, a

102. sztkbeni birtokra 16 frt 80 krt és a 161. sztkbeni birtokra 59 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombtatban, 1886. október hó 19. napján.
A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Fejérvári, kir. tszéki elnök.

Kávéház és étterem megnyitás.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség szíves tudomására hozni, miszerint a Jánosi-utcán **Czikora János ur házában ma december hó 25-én nyitandom meg** újonnan berendezett

kávéházamat,

hol a jó magyar zenén kívül a legkitünőbb meleg és hideg italok, ugyszintén a legjobb étkek pontos kiszolgálat mellett, a nap bármely szakában, a legjutányosabb árak mellett lesznek kaphatók.

Midőn ezt köztudomásra hozni szerencsém van, a mélyen tisztelt közönség gyakori látogatásaért esdve, maradtam tisztelt Rimaszombtat, 1886. december hó 19.

WINTER ADOLF, kávé.

Hirdetmény.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, miszerint jövő év **Szent-György napján üzletem a temető-utca 4. szám alatt levő saját házamban áthelyezése** következtében raktáramon levő összes **árucikkjeim** árait tetemesen leszállítottam. — Minélfogva tisztelettel kérem szíves megbízásaival szerencsételnem.

A téli idényre különösen ajánlom a legjobb minőségű s nagy választékban levő **korcsolyáimat** a legjutányosabb árakon.

Nemkülönben ajánlom a karácsonyi- és újévi ünnepekre kitűnő minőségű, **saját termésű, valódi almágyi fehér és vörös (burgundi) boutellás boraimat.**

Rimaszombtat, 1886. decz. 10.

BENYO BÉLA.

Hirdetmény.

A nagy-rőcezi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Drjén György** végrehajtónak **Adamovits János és társai** végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tökékövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a nagy-rőcezi kir. járásbíró területén lévő Szász község határában fekvő Adamovits János, Adamovits András, Adamovits György és kiskoru Adamovits Sámuel tulajdonát képező számai 42. 61. és 48. sztkben foglalt ingatlanokra az árverést 508 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi február hó 14-ik napján d. e. 10 órakor Szászán a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. — Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagy-Rőczen, 1886. évi november hó 24-ik napján.
A nagy-rőcezi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.
Molitorisz, kir. járásbíró.

Hirdetmény.

7848. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Drjén György** végrehajtónak **Kovács András Gupeso** végrehajtást szenvedő elleni 60 frt tökékövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. tszék területén lévő Gesztes község határában fekvő a gesztesi 5. sztkben foglalt $\frac{3}{12}$ urb. telekből Kovács András Gupeso felerész jutalékára 750 frt 50 krt. a gesztesi 158. sztkben foglalt ingatlanokból Kovács Gupeso Andrást illető $\frac{1}{4}$ részére 51 frt 50 krt. és a gesztesi 42. sztkben foglalt Kovács János Gupeso és Kovács András Gupeso nevére álló ingatlanokra az árverést 149 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi február hó 21-ik napján d. e. 10 órakor Gesztes községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis a gesztesi 5. sztkvi birtokra 75 frt 5 krt a gesztesi 158. sztkvi birtokra 5 frt és a Gesztesi 42. sztkvi birtokra 14 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombtatban, 1886. évi nov. 23-ik napján.
A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Fornét, kir. tszéki elnök.

Hirdetmény.

A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **tiszolezi kölesön segélyző szövetkezet** végrehajtónak **Minács András** végrehajtást szenvedő elleni 85 frt tökékövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a Rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Klenőz község határában fekvő a klenőzi 109. sztkben A. 1—5. 7—9. sor. sz. a. foglalt Minács András ingatlanára az árverést 485 frtban ezennel

megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi január hó 11-ik napján d. e. 10 órakor Klenőz községben a község házában megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. — Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 48 frt 50 krt. készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombtatban, 1886. október hó 12-ik napján.
A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Fejérvári, kir. tszéki elnök.

Hirdetmény.

A nagy-rőcezi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Lovesányi Soma** végrehajtónak **Konczek Dániel és neje** végrehajtást szenvedő elleni 617 frt tökékövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a nagy-rőcezi kir. járásbíró területén lévő Ujvásár község határában fekvő Konczek Márton és neje Keder Mária tulajdonát képező újvásári 33 és 67 sztkben foglalt ingatlanokra az árverést 673 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi február hó 7-ik napján d. e. 10 órakor Ujvásáron a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. [Arvezeni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagy-Rőczen, 1886. évi nov. hó 24-ik napján.
A nagy-rőcezi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.
Molitorisz, kir. járásbíró.

Hirdetmény.

6994. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **tiszolezi kölesön segélyző szövetkezet** végrehajtónak **Hrivnák János** végrehajtást szenvedő elleni 110 frt tökékövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a Rimaszombati kir. tszék területén lévő Klenőz község határában fekvő a klenőzi 537. sztkben foglalt Hrivnák János nevére írott A. 1—10. sor. sz. a. $\frac{3}{8}$ urb. telekre 75/b. számú házra, urb. $\frac{1}{2}$ erdő s legelő illetményre az árverést 882 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi január hó 3-ik napján d. e. 10 órakor Klenőz községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. — Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 88 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombtatban, 1886. évi okt. hó 19-ik napján.
A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.
Török, kir. tszéki elnök. h.

5 millió forint teljesen befizetett részvénytőke.

A „**Bécsi biztosító társaság**“ és a „**Bécsi élet- és járadék biztosító intézet**“

alólirott magyarországi fiókigazgatósága által hazánk egyes főbb városaiiban már kötvénykiállítási joggal felruházott főgynökségek is felállítván, tudatjuk, miszerint főgynökül:

Miskolczon: TÖRÖK ALADÁR urat.

Debreczenben: Simonffy Sámuel kir. tanácsos urat.

Aradon: Assael A. Abraham urat.

Pozsonyban: Minályi T. E. ipar- és kereskedelmi kamarai elnök urat.

Sopronban: A soproni építő- s földhitelbank részvénytársulatot.

Temesvárott: Redl testvér urakat.

Nagy-Becskereken: Hirtenstein és **Reiner** urakat.

Szegeden: Tóth Pál urat nyertük meg; felkérjük a t. biztosító közönséget, hogy **ugy tűz-, jég- és szállítmányi**, valamint **életbiztosítási** ajánlataikkal társulatunkhoz, esetleg illetékes főgynökségünkhöz fordulni és minden kivánalomnak megfelelő társaságunkat bizalommal felkeresni sziveskedjék.

Fentnevezett társulataink, míg egyrészt tekintélyes tőkéjeik által is már teljes biztosítékot képesek nyújtani az elfogadott kockázatokért, másrészt előnyös díjtételei versenyképessé teszik minden eddigi hazánkban működő biztosító társulattal szemben; mitőbb az életbiztosítási üzletágban oly előnyös kombinációkat vett fel díjtáblázataiba, melyek a biztosító közönség minden várakozásainak megfelelnek.

Társulataink elvül tűzvén ki továbbá, hogy bekövetkező szerencsétlenségek esetén a károk gyors, pontos és igazságos rendezésére lelkiismeretesen gondot fog fordítani, reméljük, miszerint a t. biztosító közönség egész bizalommal fogja felkeresni ajánlataival társaságainkat, mi pedig igyekezni fogunk az irányunkban tanusított bizalmat mindenkor teljes mértékben kiérdemelni.

Ugyanez alkalommal felkérjük végül a kör- és községi jegyzőket, néptanárokat, iparosokat, kereskedőket, valamint a kisebb birtokos urakat, kik helyben vagy vidéken társulatunktól ügynökségeket vállalni hajlandók, hogy ezek elnyerése végett levélileg hozzánk vagy a miskolczi főgynökséghez fordulni sziveskedjenek.

TISZA LÁSZLÓ, igazgató.

ÁGOSTON JÓZSEF, vezértilkár.

2—6

➡ **Gömörmege a miskolczi főgynökség kerületébe tartozik. Rimaszombati kerületi ügynök: DICKMANN ARMIN.** ➡